

РЕШЕНИЕ

№ 3726

гр. София, 09.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3774** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. /Д“ИТ“ - С./, срещу решение № 20000127 от 04.01.2021 г. по НАХД № 19624/2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-004206/29.11.2017 г., издадено от директора на Д“ИТ“ - С., с което на [фирма], на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. В съдебно заседание се представлява от юрк. Х.. Моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, представляван от адв. С., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20000127 от 04.01.2021 г. по НАХД № 19624/2018 г., СРС е отменил НП № 22-004206/29.11.2017 г., издадено от директора на Д“ИТ“ - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 415, ал. 1 от КТ, в размер на 2000 / две хиляди / лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но същите не са в съответствие с процесуалния и материалния закон. Тези изводи са неправилни и не се споделят от касационната инстанция.

От приложените по делото писмени доказателства, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания, безспорно се установява извършването от обективна и субективна страна на посоченото в НП нарушение. дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.“. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ. На преценката на контролния административен орган е предоставено /арг. от чл. 404, ал. 1 от КТ/ дали ще санкционира нарушителя на трудовото законодателство, прилагайки веднага санкционната норма на чл. 414, ал. 1 от КТ, или първо ще му даде възможност да преустанови действията или бездействията, чрез които допуска нарушението, като издаде задължително предписание по реда на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. Нарушението, изразяващо се в неизпълнение на задължително предписание е установено при проверката по документи на 17.08.2017 г., обективизирано в Протокол за извършена проверка № ПР1729370/17.08.2017 г. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо неизпълнение в указания срок на дадено конкретно и влязло в сила задължително предписание, въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 415, ал. 1 от КТ. От доказателствата по делото е видно, че дружеството адресат не е изпълнило задължително предписание № 2, дадено му с Протокол за извършена проверка, връчен на 17.08.2017 г., като срокът за изпълнение е бил до 13.10.2017 г. След извършена последваща проверка, документирана с Протокол от 30.10.2017 г., административният орган е установил, че даденото предписание относно представянето на доказателства, с които да удостовери изплащане на трудови възнаграждения на лицето Ц. М. Т., все още не е изпълнено. Съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължително предписание на контролния орган за спазване на трудовото законодателство. Неизпълнението на предписанието е установено при

последваща проверка, която е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Настоящата инстанция не споделя доводите на въззивния съд, че в АУАН и НП не е посочено място на извършеното нарушение. От обстоятелствената част на АУАН и НП, както и от доказателствата по административнонаказателната преписка може да се установят, както датата, така и мястото на извършване на нарушението, изразяващо се в бездействие.

Административнонаказващият орган обаче е наложил наказание над минималния размер на имуществената санкция, предвидена в санкционната норма, без да изложи мотиви в тази насока и без да са ангажирани доказателства за други извършени нарушения от този вид, както и доказателства, които потвърждават санкционните актове за тези нарушения да са влезли в сила.

Преценени, тези обстоятелства дават основание на настоящия съдебен състав да счита, че процесното НП следва да бъде изменено, като се намали наложената санкция в минимален размер, предвиден в санкционната норма на чл. 415, ал. 1 от КТ. Съгласно цитираната разпоредба, който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а НП да бъде изменено.

С оглед изхода на спора и съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ решение № 20000127 от 04.01.2021 г. по НАХД № 19624/2018 г. на Софийски районен съд, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-004206/29.11.2017 г., издадено от директора на Д“ИТ“ - С., с което на [фирма], на основание чл. 415, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, като НАМАЛЯ размера на имуществената санкция на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.